

Sygnatura akt I C 3895/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Krzemińska

Protokolant: Katarzyna Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

przeciwko H. T. (poprzednio N.), J. T.

o zapłatę kwoty 5 869,21 zł

I. zasądza solidarnie od pozwanych H. T. (poprzednio N.) i J. T. rzecz strony powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kwotę 5 869,21 zł (pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 643,50 zł od dnia 11.12.2013 r. do dnia zapłaty

- 643,50 zł od dnia 11.06.2014 r. do dnia zapłaty

- 643,50 zł od dnia 11.07.2014 r. do dnia zapłaty

- 643,50 zł od dnia 12.08.2014 r. do dnia zapłaty

- 567,49 zł od dnia 11.09.2014 r. do dnia zapłaty

- 1 557,00 zł od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty

- 1 170,72 zł od dnia 01.09.2014 r. do dnia zapłaty

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 1 335,79 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K. w pozwie wniesionym w dniu 23 grudnia 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych J. T. i H. T. (poprzednio N.) kwoty 7.229,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 643,50 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł do dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,

- 7,76 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 6,35 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- 600,38 zł od dnia 11 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 669,30 zł od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1.557,00 zł od dnia 01 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1.170,72 zł od dnia 01 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,

a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwani posiadają spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego w powodowej spółdzielni i z tego tytułu zobowiązani są do ponoszenia kosztów związanych z zajmowanym lokalem, w tym czynszu oraz kosztów centralnego ogrzewania w części przypadającej na ich lokal. Zgodnie z uchwałą powodowej spółdzielni nr 33 z dnia 29 sierpnia 2013 r. od października 2013 r. wymiar opłat za eksploatację, fundusz remontowy, konserwację domofonów, CO oraz wywóz nieczystości wynosił 643,50 zł. Natomiast zgodnie z uchwałą powodowej spółdzielni nr 2 z dnia 10 marca 2015 r. począwszy od lipca 2015 r. pozwani byli zobowiązani do uiszczania opłat za eksploatację, fundusz remontowy, konserwację domofonów, CO oraz za wywóz nieczystości w wysokości 669,30 zł. Pozwani w okresie od grudnia 2013 r. do września 2014 r. powinni wpłacić należność w kwocie 3.217,50 zł. Z kolei za okresy od stycznia 2015 r. do lutego 2015 r. oraz od lipca 2015 r. do sierpnia 2015 r. winni uiścić należność w kwocie 1.283,79 zł. Jednak pozwani w wyżej wymienionych okresach dokonywali jedynie częściowych wpłat na poczet czynszu, w związku z czym pozostają nadal dłużni powodowi z tego tytułu kwotę 4.501,29 zł. Pozwani nie uregulowali również opłat za centralne ogrzewanie za okres rozliczeniowy 2012/2013 i z tego tytułu na rzecz strony powodowej pozostała do zapłaty kwota 1.557,00 zł. Nadto pozwani zalegają z zapłatą kwoty 1.170,72 zł także z tytułu opłat za centralne ogrzewanie za okres rozliczeniowy 2013/2014. Zgodnie z regulaminem rozliczania kosztów centralnego ogrzewania w powodowej spółdzielni właściwe rozliczenie poszczególnych członków następuje do końca września każdego roku. Dlatego powód żąda kwoty 1.557,00 zł wraz z odsetkami od dnia 01 września 2013 r. oraz kwoty 1.170,72 zł wraz z odsetkami od dnia 01 września 2014 r. Strona powodowa podała, iż wpłaty dokonane przez pozwanych zostały rozliczone na poczet bieżącego czynszu, zgodnie z tytułem przelewów dokonanych przez pozwanych. Wysyłane do pozwanych wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne.

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2426424/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze.

W piśmie procesowym z dnia 05 kwietnia 2016 roku strona powodowa cofnęła powództwo co do kwoty 1.359,80 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, z uwagi na dokonanie przez pozwanych zapłaty kwot : 680,78 zł w dniu 18.11.2015r. oraz 679,02 zł w dniu 31.12.2015r., które zaliczono na poczet należności za miesiąc lipiec 2015r. oraz miesiąc sierpień 2015r., zaś w pozostałej części na poczet zaległości za część miesiąca lutego 2015r. oraz miesiąca stycznia 2015r. oraz w części za miesiąc wrzesień 2014r. Strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu co do kwoty 5.869,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu (k. 15-17 akt).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 24 maja 2016r. Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 1.359,80 zł wobec cofnięcia powództwa w tej części (k. 62 akt).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 listopada 2016 r. wydanym w sprawie I Nc 355/16 Referendarz Sądowy uwzględnił w całości żądanie strony powodowej (k.72 akt).

Od wskazanego nakazu zapłaty pozwani wnieśli sprzeciw zaskarżając go w całości – w stosunku do obojga pozwanych i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazali, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu w powodowej spółdzielni przysługuje jedynie pozwanemu J. T., albowiem nabył on je przed zawarciem związku małżeńskiego z pozwaną H. T., a nadto w ich małżeństwie obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Jednie pozwany J. T. jest członkiem powodowej spółdzielni. Pozwana H. T. w styczniu 2013 r. zawarła z pozwanym J. T. umowę najmu części przedmiotowego lokalu, który użytkuje na cele prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej i w ramach tej umowy zobowiązana jest opłacać czynsz najmu w wysokości 800 zł – bezpośrednio na konto powodowej spółdzielni. Tym samym pozwana H. T. wypełniając zobowiązanie pozwanego J. T. dokonała w okresie od 14 sierpnia 2013 r. do 30 grudnia 2015 r. dziesięciu wpłat na łączną kwotę 9.062,24 zł - szczegółowo w uzasadnieniu sprzeciwu opisanych (k. 80). Z rozliczenia pozwanych wynika, że pozwany J. T. w pełni uregulował swoje zobowiązanie względem strony powodowej. Odnosnie pozwanej H. T. pozwani wskazali, iż nie posiada ona legitymacji biernej do występowania w niniejszej sprawie albowiem nie jest członkiem spółdzielni i nie przysługuje jej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, za który strona powodowa dochodzi zapłaty. Pozwani wyjaśnili też, iż zgodnie z treścią art. 4 ust. 6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych od osób pełnoletnich stale zamieszkujących w lokalach spółdzielni (nie będących właścicielami i członkami spółdzielni) solidarnie można dochodzić jedynie zapłaty kosztów eksploatacji i utrzymania nieruchomości.

Pismem procesowym z dnia 09 marca 2017 r. (k. 164) strona powodowa ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie, wnosząc o zasądzenie od pozwanych kwoty 5.869,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 643,50 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- 643,50 zł od dnia 12 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 567,49 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- 1.557,00 zł od dnia 01 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- 1.170,72 zł od dnia 01 września 2014 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany J. T. jest członkiem powodowej spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Przysługuje mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. należącego do tejże spółdzielni.

Wraz z pozwanym J. T. lokal zajmuje m.in. pozwana H. T. (poprzednio N.), która zamieszkała w nim nie później niż w 2011r.

dowody: - umowa sprzedaży – k. 37- 42 akt

- oświadczenie pozwanego z dnia 07.03.2017r. – k. 160

akt

- wydruk KW lokalu – k. 43, k. 47 -50 akt

- zeznania świadka R. D. – k. 200 akt

Zgodnie z uchwałą Rady Nadzorczej SM (...) z dnia 29 sierpnia 2013 r. wymiar opłat za eksploatację, fundusz remontowy, konserwację domofonów, co i wywóz nieczystości za lokal mieszkalny przy ul. (...) począwszy od miesiąca października 2013 r. wynosi 643,50 zł.

Natomiast zgodnie z uchwałą nr 2/2015 z dnia 10 marca 2015r. wymiar opłat za eksploatację, fundusz remontowy, konserwację domofonów, co i wywóz nieczystości za lokal mieszkalny przy ul. (...) począwszy od miesiąca lipca 2015r. wynosi 669,30 zł.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - uchwała nr 2/2015 RN Spółdzielni – k. 59 akt

- uchwała nr 33 z dnia 29.08.2013 r. RN Spółdzielni – k. 58 akt

- zawiadomienie o wysokości opłat – k. 54 akt

- zawiadomienie o wysokości opłat – k. 55 akt

- pismo powoda z dnia 09 marca 2017 r. - k. 164

Pozwani zalegali z zapłatą w/w należności na kwoty:

- 643,50 zł za miesiąc grudzień 2013 r.
- 643,50 zł za miesiąc czerwiec 2014 r.
- 643,50 zł za miesiąc lipiec 2014 r.
- 643,50 zł za miesiąc sierpień 2014 r.
- 643,50 zł za miesiąc wrzesień 2014 r. – którą spłacili w części, tj. w kwocie 76,01 zł wpłatą z dnia 31.12.2015r. – do zapłaty pozostała kwota 567,49 zł,
- 7,76 zł od za miesiąc styczeń 2015r. – którą spłacili w całości wpłatą z dnia 31.12.2015r. (w wysokości 679,02 zł),
- 6,35 zł od za miesiąc luty 2015 r. – którą spłacili w całości wpłatą z dnia 31.12.2015r.,
- 600,38 zł za miesiąc lipiec 2015 r. – którą spłacili w całości wpłatą z dnia 18.11.2015r.,
- 669,30 zł za miesiąc sierpień 2015 r. – którą spłacili w części tj. w kwocie 80,40 zł wpłatą z dnia 18.11.2015r. oraz w pozostałej części, tj. 588,90 zł wpłatą z dnia 31.12.2015r.,

dowody: - pismo spółdzielni z dnia 24.02.2016r. – k. 20 akt

- zestawienie zadłużenia – k. 46,53 akt

- potwierdzenia przelewów – k. 93-94 akt

Rozliczenie kosztów z tytułu dostawy energii cieplnej (c.o.) w części przypadającej na lokal przy ul. (...) za okres od 01.07.2012 r. do 30.06.2013 r. wykazało niedopłatę w wysokości 2.069,86 zł. Po uiszczeniu części należności do zapłaty z tego tytułu pozostała kwota 1.557 zł

Z kolei w okresie od 01.07.2013 r. do 30.06.2014 r. rozliczenie kosztów z tytułu dostawy energii cieplnej (c.o.) w części przypadającej na lokal przy ul. (...) wykazało niedopłatę w wysokości 1.170,72 zł., która nie została zapłacona w całości.

Zgodnie z regulaminem rozliczania kosztów centralnego ogrzewania w powodowej spółdzielni, rozliczenie poszczególnych członków spółdzielni następuje do końca września każdego roku.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - rozliczenie c.o. – k. 56-57 i k. 86-87 akt

- pismo spółdzielni z dnia 18.12.2014r. – k. 44 akt

- zestawienie zadłużenia – k. 53 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powodowa spółdzielnia dochodziła od pozwanych opłat związanych z korzystaniem z lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej, do którego pozwanemu J. T. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

Na należności dochodzone w przedmiotowej sprawie po ograniczeniu powództwa składały się kwoty:

- 643,50 zł tytułem tzw. opłat czynszowych za miesiąc grudzień 2013 r.
- 643,50 zł tytułem tzw. opłat czynszowych za miesiąc czerwiec 2014 r.
- 643,50 zł tytułem tzw. opłat czynszowych za okres za miesiąc lipiec 2014 r.
- 643,50 zł tytułem tzw. opłat czynszowych za miesiąc sierpień 2014 r.
- 567,49 zł tytułem tzw. opłat czynszowych za miesiąc wrzesień 2014 r.
- 1.557 zł tytułem dopłaty do kosztów centralnego ogrzewania za okres rozliczeniowy od 01.07.2012 r. do 30.06.2013 r.
- 1.170,72 zł tytułem dopłaty do kosztów centralnego ogrzewania za okres rozliczeniowy od 01.07.2013 r. do 30.06.2014 r.

Pozwani co do zasady nie kwestionowali wymiaru opłat dochodzonych przez stronę powodową.

Pozwany J. T. podniósł jednak, w pierwszej kolejności zarzut braku legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanej H. T., wskazując, iż nie jest ona członkiem spółdzielni i nie przysługuje jej spółdzielcze własnościowe prawo do spornego lokalu, wobec powyższego za zapłatę należności dochodzonych przez stronę powodową nie odpowiada.

Zarzut ten był jednak niezasadny.

Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15.12.2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U.2013.1222 j.t.) członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

W myśl zaś art. 4 ust. 6 cyt. ustawy za opłaty, o których mowa w m.in. w ust. 1, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu. Odpowiedzialność tych osób, ograniczona jest przy tym do opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania lub faktycznego korzystania z lokalu (art. 61).

Obowiązek pozwanej H. T. ponoszenia opłat dochodzonych przez stronę powodową nie jest więc związany, ani z faktem członkostwa w spółdzielni, ani też z faktem przysługiwania jej prawa do lokalu. Z punktu widzenia tej odpowiedzialności irrelevantna jest również data zawarcia przez pozwanych związku małżeńskiego oraz ustrój majątkowy panujący w ich małżeństwie. Odpowiedzialność pozwanej wynika jedynie z faktu zamieszkiwania w spornym lokalu w okresie objętym żądaniem pozwu, tj. co najmniej od 2011r. Fakt ten wynikał z zeznań świadka R. D., którym jako jasnym, logicznym i przekonującym sąd dał wiarę w całości.

Błędny jest przy tym zarzut pozwanego J. T., iż pozwana nie została należycie zawiadomiona o wysokości opłat związanych z użytkowaniem lokalu, w myśl art. 4 ust. 7 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, który to fakt miał wyłączać jej odpowiedzialność z powyższego tytułu.

Przepis art. 4 ust. 7 zd. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych stanowi bowiem, że o zmianie wysokości opłat spółdzielnia jest obowiązana zawiadomić osoby, o których mowa w ust. 1-2 i 4 [art. 4] co najmniej na 3 miesiące naprzód na koniec miesiąca kalendarzowego. W myśl zaś art. 4 ust. 7 zd. 1 cyt. ustawy w przypadku zmiany wysokości opłat na pokrycie kosztów niezależnych od spółdzielni, w szczególności energii, gazu, wody oraz odbioru ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych, spółdzielnia jest obowiązana zawiadomić osoby, o których mowa w ust. 1-2 i 4, co najmniej na 14 dni przed upływem terminu do wnoszenia opłat, ale nie później niż ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego ten termin.

Wskazane uregulowania nakładają faktycznie na spółdzielnię obowiązek zawiadamiania o zmianie wysokości opłat, jednak jedynie w stosunku do podmiotów wskazanych w art. 4 ust. 1-2 i 4 cyt. ustawy a więc w stosunku do: członków spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, osób niebędących członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, członków spółdzielni będących właścicielami lokali oraz właścicielami lokali niebędący członkami spółdzielni. Nie obejmuje on więc swym zakresem osób stale zamieszkujących w lokalu z podmiotami wymienionymi powyżej – a taki właśnie status posiada pozwana.

Za niezasadne uznać również należało twierdzenia pozwanego o tym, iż na podstawie art. 4 ust. 6 w z. z ust. 1 cyt. ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych pozwana H. T. mogłaby odpowiadać jedynie za niektóre ze składników opłat dochodzonych przez powódkę wyszczególnionych w treści zawiadomień o wysokości opłat, tj. za tzw. eksploatację i konserwację domofonów. Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych nie definiuje bowiem pojęcia „kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości”. W ocenie Sądu wprowadzanie w tym zakresie rozróżnienia w sposób w jaki czyni to pozwany, jest niczym nieuprawnione i sprzeczne z ratio legis unormowania przewidującego solidarną odpowiedzialność osób zamieszkujących w lokalu z opłaty związane z korzystaniem z niego.

Reasumując, pozwana H. T. odpowiada solidarnie z pozwanym J. T. za zapłatę należności dochodzonych w niniejszej sprawie na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego J. T. stanowi zaś wyżej przytoczony przepis art. 4 ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Odpowiedzialności tej pozwany co do zasady nie kwestionował.

Pozwany podnosił jednak, iż świadczenie dochodzone pozwem zostało przez pozwanych spełnione.

Na dowód swych twierdzeń pozwany przedstawił dowody w postaci: wyciągu z własnego rachunku bankowego oraz 4 potwierdzeń przelewów (k.88-94 akt). Odnosząc się do wskazanych dowodów podkreślić należy, że z tytułów wskazanych przelewów wynika wprost, że dotyczą one należności za okresy nie dochodzone w przedmiotowej sprawie, bądź też wpłaty zostały przez powódkę uwzględnione przy ograniczeniu powództwa. I tak wpłaty z dnia:

- 14.08.2013r. na kwotę 1.300,00 zł dokonano na konto nie będące kontem powódki (zgodnie z jej oświadczeniem),
- 09.09.2013r. na kwotę 616,53 zł – dokonano na poczet czynszu za 09/2013 r. a więc na poczet należności nie dochodzonej w niniejszej sprawie,
- 07.02.2014r. na kwotę 173 zł tytułem dopłaty do ogrzewania za sezon 2012-2013 – została przez powódkę uwzględniona w rozliczeniu tej należności (k. 53 akt),
- 07.02.2014r. na kwotę 617 zł została dokonana tytułem „sygn.. akt INc 941/12 oraz IC 1971/12 oraz 361/13 spłata zgodnie z ugodą rata grudzień” – brak jest więc podstaw do uznania, że została ona dokonana tytułem należności dochodzonej w niniejszej sprawie,
- 04.03.2015r. na kwotę 643,50 zł tytułem czynszu za styczeń 2015r. – została dokonana na poczet należności, które powódka nie dochodziła już po ograniczeniu powództwa,
- 27.03.2015r. na kwotę 643,50 zł tytułem czynszu za luty 2015r. – została dokonana na poczet należności, które powódka nie dochodziła już po ograniczeniu powództwa,
- 17.11.2015r. na kwotę 700 zł tytułem czynszu zaległego za lipiec sierpień 2015r. – – została dokonana na poczet należności, które powódka nie dochodziła już po ograniczeniu powództwa,
- 30.12.2015r. na kwotę 700 zł tytułem czynszu zaległego za sierpień wrzesień 2015r. – – została dokonana na poczet należności, które powódka nie dochodziła już po ograniczeniu powództwa.

Ponadto pozwany wskazywał w pozwie, że należności czynszowe za okres od czerwca 2014r. do września 2014r. zostały uiszczone w terminie ich wymagalności. Ponieważ jednak nie posiadał dowodów na tą okoliczność wniósł o zobowiązanie spółdzielni do przedstawienia jej rachunku bankowego za wskazany okres. Pomimo stosownego zobowiązania Sądu (k. 197 akt) w złożonym przez spółdzielnię dokumencie (k. 165-195 akt) pozwany nie wskazał jednak wpłat na które się powoływał a i Sąd dokonując analizy tego dokumentu wpłat takich nie odnalazł. Jedyne wpłaty pozwanej zawarte w tymże wydruku z rachunku bankowego dokonane w dniach : 5.06.2014r. (1.287,00 zł), 1.07.2014r. (46,30 zł), 16.09.2014r. (1.287 zł) – nie dotyczyły należności dochodzonych w niniejszym postępowaniu, co wynikało wprost z treści przelewów.

Dlatego też Sąd uznał, iż zarzutu spełnienia świadczenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie pozwany w żaden sposób nie wykazał.

Skoro więc pozwany J. T. nie kwestionował wymiaru samych opłat ani też obowiązku ich uiszczenia przez siebie, a nadto nie przedstawił dowodów potwierdzających fakt zapłaty należności dochodzonych pozwem, powództwo w kształcie uwzględniającym jego ograniczenie należało uwzględnić w całości.

Dlatego też zasądono solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 5.869,21 zł (punkt I wyroku)

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481§1 i 2 kc zasądzając je od terminów wymagalności poszczególnych opłat.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.

Z żądanej początkowo kwoty 7.229,01 zł, strona powodowa otrzymała ostatecznie kwotę 5.869,21 zł zasądzoną w punkcie I wyroku. Ponadto strona powodowa cofnęła pozew co do kwoty 1.359,80 zł. Co do zasady w części, w której powód cofa pozew jest uważany jest za stronę przegrywającą sprawę (art.203§2 kpc). Jedynym wyjątkiem jest sytuacja w której cofnięcie pozwu jest wynikiem zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu. Wówczas bowiem to pozwany traktowany jest jako strona, która proces przegrała (por. postanowienia SN: z dnia 20 sierpnia 1979 r., I CZ 92/79, Lex nr 8188 i z dnia 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, Lex nr 8642). W przedmiotowej sprawie

cofnięcie pozwu było skutkiem dwóch wpłat pozwanych, z których jedna - z 18.11.2015r. na kwotę 680,78 zł dokonana została jeszcze przed wniesieniem pozwu, druga zaś na kwotę 679,02 zł już po wytoczeniu powództwa (31.12.2015r.). Dlatego też należało uznać, iż strona powodowa przegrała sprawę co do kwoty 680,78 zł. Ostatecznie więc wygrała sprawę co do kwoty 6.548,23 zł stanowiącej sumę kwoty zasądzonej w wyroku (5.869,21 zł) oraz kwoty 679,02 zł co do której cofnięcie pozwu było wynikiem zaspokojenie roszczenia w trakcie procesu. Należało zatem uznać, że strona powodowa wygrała sprawę w 91 % i w takim też stosunku należy jej się zwrot poniesionych kosztów procesu.

Na koszty poniesione przez stronę powodową w łącznej wysokości 1.467,91 zł składały się : opłata od pozwu w wysokości 91 zł + 159 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, prowizja od wniesienia opłaty sądowej – 0,91 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł ustalone na podstawie ustalone na podstawie §6 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.). Należał jej się zatem zwrot 91 % z tej kwoty, tj. 1.335,79 zł, którą zasądzono w punkcie II wyroku.